

בענין: הקובלנה נגד הרוקחת בלה סוקול

צו לפי סעיף 56 לפקודת הרוקחים (נוסח חדש) תשל"ז – 1981

בלה סוקול (להלן הנקבלת) היא רוקחת מורשה שהועסקה בזמן הרלבנטי כרוקחת בבית מרקחת של קופ"ח הכללית בציריך.

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות הגיש נגדה ביום 15.12.09 קובלנה על התנהגות שאינה הולמת את מקצועה, שהתבטאה במכירה של תמרוק מייצור עצמי שלה, מבלי שקוימו לגבי הוראות הדין.

לנקבלת עצמה אין רשיון ליצר תמרוק ומשעשתה מה שעשתה עברה על הוראות סעיף 2 לצו פקוח על מצרכים ושרותים (תמרוקים) תשל"ז – 1973.

לפי האמור בקובלנה המכירה בוצעה בתוככי בית המרקחת למי שנצרך לשרותי בית המרקחת.

שר הבריאות הקים ועדה, כמצוות פקודת הרוקחים (נוסח חדש) תשמ"א – 1981 כדי לאפשר לנקבלת להגיב על הקובלנות וכן כדי שתמליץ בפניו מה ייעשה לנקבל.

הנקבלת הופיעה בפני הודעה ללא ייצוג על אף שהועדה הסבירה לה שביכולתה לקבל.

מהדו"ח שהגישה הועדה עולה, כי היא הרשיעה את הנקבלת במיוחס לה בקובלנה. מהדו"ח הדן בענישה המשמעתית המתאימה, עולה שהועדה התרשמה מאי יכולתה של הנקבלת לבטא את עצמה באופן מלא, כנראה עקב קשיי שפה, אולי גם בשל אישיותה. חרף קשיי קומוניקציה אלו לא היה ספק מדבריה של הנקבלת כבר בפתח הישיבה, שהיא מבינה במה היא מואשמת. היה ברור גם שהיא מודה באמור בקובלנה, בהסתייגות שלפי הבנתה לא היה צריך להוסיף תאריך לתווית התמרוק, וכן שלפי הבנתה התנהגותה אינה עולה לכדי התנהגות בלתי הולמת, היא עבירת המשמעת בה היא הואשמה בקובלנה. עוד אמרה שהתמרוק איננו יעודי, זאת בניגוד לאמור בקובלנה.

נראה שהיה די בדברי הנקבלת כדי להרשיעה בעבירת המשמעת שיוחסה לה. חרף זאת בחר הקובל להשמיע עדים, אולי בשל הספק בהבנת הדברים ע"י הנקבלת בשל קשיי שפה.

העדים חיזקו את העולה מדברי הנקבלת, האמור בקובלנה הוכח, והועדה המליצה להרשיעה בדו"ח הביניים שהגישה במה שיוחס לה בקובלנה. בדו"ח הסופי המליצה הועדה, לאחר שמיעת טעונים, להמליץ על מתן התראה בלבד, זאת נוכח "אישיותה של הנקבלת כפי שהועדה התרשמה ממנה לאורך כל הדיון". בכל נסיבות המקרה סברה הועדה שלא זהו המקרה בו "יש לנקוט אמצעי משמעת חמור".

דו"ח הועדה הועבר אלי כיוון שסמכויות העומסה המשפטית של שר חבריאות הואצלו אלי. לא
ראיתי אמנם את הנקבלת, ואולם די באמור בכתובים כדי להתרשם שמדובר בהתמצאות לקויה
של חרוקחת במלוא ונורמות המחייבות, ולא ברמיסה מכוונת של נורמות. היא פטורה או
הושענה מעבודתה, סבלה דיה מחאישום שמדובר בו, ובנסיבות אלו נראה לי שהמלצתה של
הועדה היא ראויה, ואני מאמצת.

אני מתירה בנקבלת.

התראה זו תירשם בנזיקה.

14.6.11

ניתן היום

נ. זילבר

נשיא (בדימוס) של ביהמ"ש המחוזי בירושלים